

La Suda Kruco

Oficiala Organo de la Australazia Esperanto-Asocio.

Redakcio-Administracio :
Box 731F, Elizabeth-str: P.O.,
Melbourne (Aŭstralio).

Abono (por dek du numeroj) :
Aŭstralio: 4 ŝilingoj kaj 6 pencej.
Ekster Aŭstralio: 5 ŝilingoj

Specimena numero-unu respondkuponon aŭ 30 c. U.E.A. kupono.

Unu numero: 4 pencej
Anoncoj: Por 3 linioj: 1 ŝilingo.

N-ro 92 (Eighth Year) Melbourne (Melbourne), Australio. 10 februaro 1927

TEACHERS AND ESPERANTO.

Apart from other difficulties language forms an effective barrier to the adoption of the recommendation of the Science Congress for the interchange of teachers among Australia, America, and Japan. At least, so says Mr. Tate, Director of Education.

" . . . it is hard to see how Australian teachers could do effective work in Japanese schools. Many Japanese speak English indifferently well, but I know of no Australian teachers who can speak Japanese. To an extent this is true also of America."

And so those appointed to the education of the nations' youth must still go on as heretofore, for it is not suggested that the teachers of the world should go ahead and learn foreign tongues for this purpose, and it is certain that languages are not simplifying themselves and so making their acquirement easier as time goes on. There can be, then, no healthful, mistrust dissolving intercourse between these guides of future generations, and also hundreds of thousands of children are to be deprived of the invaluable influences that must have been brought to bear by the visit of teachers from overseas countries. The surest avenue for the entry of the spirit of understanding among the peoples—the schools of the world—is definitely closed because of the barrier of diversity of language.

And yet one may still find those who aver that mankind has got on passing well up to the present without an international language, and that its lack is not very apparent.

One way out of the difficulty that suggests itself is the teaching of Esperanto in at least certain classes in the schools of those lands which agree to interchange; after 12 months of such instruction qualified Esperantist teachers could be exchanged for service in foreign countries, all lessons to be given in Esperanto, as of course would be the case at all gatherings of teachers convened for the purpose of discussing methods of pedagogy. Is this not a plan at least worthy of a trial?—(Robo).

ALVOKO.

Jurnalistoj, redaktoroj, verkistoj kaj gazetfakuloj, aliĝu al la Tutmonda Presa Ligo.

Sendu artikolojn pri politikaj, sciencaj kaj beletristikaj aferoj al la ĉi subskribanta centralejo.

Vi riciproke ricevos de ĝi materialon el la tuta mondo kiun vi prezentu al la gazetoj de via lando. Vi servos per tio al nia movado kaj al la alproksimigo de la popoloj, kaj povas gajni monon per gazethonorarioj.

Do helpu fondi kaj prosperigi nian Presan Servon.

F. W. Mischke, Prezidanto de la Tutmonda Presa Ligo. Radberg, (Saksujo) Muhlstrasse 15.

WHAT WE CAN DO.

Esperantists can do much for Esperanto by introducing the subject of the international auxiliary language, at all convenient seasons, to the notice of friends and acquaintances. We have the opportunity to do this daily, but few think about it at the right time. Hardly a day passes in which the opening does not present itself for reference to the desire and ability of learning Esperanto. To the majority of people it is a case of not knowing anything about the subject, and most reasonable people welcome the explanation of reasons for the existence of an international language.

We have no need to push our wares in the same sense as a salesman pushes the sale of his goods. French scholars do not ostentatiously urge everyone to learn French, at the same time most people who use the French language are firmly convinced that an extended knowledge of that tongue is a most desirable thing.

So with Esperanto, there is no need to introduce the subject as if it were a nostrum, a panacea for all evils in a world of sin. Esperanto is a language of culture, it is capable of expressing refined thought in a refined way. It has the capacity for expressing humour, pathos, and dignified oratory, just as national languages have.

We can afford to speak about it on that basis. We should aim always to show our listeners that the individual who is mentally equipped with a thorough knowledge of Esperanto, and other languages too if he wishes it, has a greater advantage for material, professional and social progress, than he, or she, who is too tired or too timid to put forth the effort which learning demands.

We should point out what is missed by the cultured person who has not the ability to read and study the writings of great intellects throughout the world. We should emphasise the comparative ease with which one may learn Esperanto. There is no need to adopt the tone of one who is making propaganda; a calm well-reasoned statement of fact is far more convincing and effective than any forced attempt at proselytising.

KRONIKO.

PERTH, W.A. — I here record in brief the doings of our Society, "The Perth Esperanto Society," since Edmund Zscheile, the German world traveller, took our able secretary, Ernest Maguire from us almost at the revival of the groupe.

Meetings were continued at 13 Benet Street, Perth, the residence of our honourable President, s-ro Goody.

S-ro Byatt has been giving his services in a most generous way to the cause, although he could ill afford the time to teach the pupils at James Street School, on Wednesday nights. Then misfortune befell us. S-ro Byatt was called away to Melbourne and elsewhere on urgent business. Here I take a pause in recording the succeeding events to say that the Society feel deeply the absence of so able, cheerful and diligent a worker for the Kara Lingvo.

The Perth Groupe, through "La Suda Kruc" tends its hearty thanks and appreciation of s-ro Byatt's services and wishes him a happy future.

Fortunately S-ro Saar, a most enthusiastic Esperantist who has been at Eucla for the past three years, returned to us just prior to S-ro Byatt's departure (Nov. 12th).

S-ro Saar very courteously offered his services to teach at James Street School, which were thankfully accepted.

Our meetings were discontinued on 13th December owing to the illness of our President, S-ro Goody, who, I am sorry to say, is an invalid. S-ro Goody is a very learned man, who is deeply interested in our Kara Lingvo.

The school went into recess at the close of lessons on the following night for the Christmas holidays.

The beginning of the year was celebrated on New Year's Day (Sunday) with a picnic and tennis at the Zoological Gardens. This function was attended by Esperantists and their friends, and proved an enjoyable day's entertainment.

School will open on Wednesday, 11th January.

Hoping that you will hear more of our doings.—Mervyn Illsley, Hon. Secretary.

MELBURN, Vik. — Aferoj ĉe la Societo komencas progresi post la Kristnaska libertempo, kaj la anoj daŭrigas la studadon de la lingvo pli

diligente. Ĉiunonate okazos "Tradukan Vesperon" sub la gvido de s-ro Hudson, kiu korektos ĉies tradukaĵon tuj post la legado, antaŭ la klaso. Tio kuraĝigos la lernantojn.

Dum la pasinta monato kelkaj anoj renkontiĝis ĉe la bordo de la rivero Yarra ĉe Studley Parko; luis boaton kaj remis laŭ longe la riveron. La vetero estis sufiĉe agrabla, kaj ili pasigis feliĉan posttagmezon. Estis bona okazo por uzi la lingvon, kaj la anoj profitis el ĝi.

La ĉiunonata debato ankoraŭ interesas la anojn kaj donas bonan okazon por libera parolado. Ili estas seriozaj aŭ amuzaj, laŭ la temo, kaj la lasta, "Ke la viroj sin vestu laŭ la modo uzata dum la regado de Reĝo Karolo" okazigis multe da gajeco.

BRISBANO, Kvinslando. — Per la anonco sur la lasta paĝo oni rimarkos, ke la ĉi tiea grupo ŝanĝis sian nomon al "La Brisbana Esperanto-Societo."

Dum la Kristnaska semajno kelkaj kursanoj kunvenis en la domo de gesinjoroj Vitoŝinski, en Suda Brisbano, kiuj dum longa tempo afable cedis al la kurso ĉambron en sia domo. Oni pasigis agrablan vesperon per babilado kaj muziko, kaj esprimis al la gastamaj Rusaj samideanoj koran dankon kaj bondezirojn pri gaja Kristnasko kaj feliĉa nova jaro.

La 24-an de januaro okazis parolado kun lumbiloj. La temo de la parolado ne estas tute klara; la kliŝoj estis tre miksitaj kolekto: Hobart en jaro 1804, Knabino nutras kokinojn, Siperreigantoj, Sud-Afrikaj Kafiroj, Magazeno de la Fermo Harrington en Sidnejo, Malnova Muelejo en Anglujo, kaj serio ilustranta sentimentalajn kanton "Anchored" (ankrita)! Tamen la parolanto (sinjoro Hyde) faris sian eblon por doni saĝajn, seriozajn klarigojn de la bildoj, por plibonigi la mensojn de la societanoj; sed la aŭdantaro insiste vidis nur la komikan flankon de la bildoj, kaj multe ridis.

Serioze, tia prezentado de lumbildoj estas utila metodo por ĉiu grupo, kiu deziras doni al siaj lernantoj instruadon per la rekta metodo, ĉar oni samtempe vidas la bildon de objekto kaj aŭdas ĝian nomon.

La Brisbana societo esprimas sian koran dankon al sinjoro A. G. McLeod, el la firmo Harrington, kiu afable disponigis al ni la projekcian lanternon kaj la lumkliŝojn kaj mem

zorgis pri la projekciado.

La "Acme"-librejo, George-str., kontraŭ la Regna Presejo, estas agento de la bone konata "Lingua-phone"-sistemo de lingvolernado. Inter la lingvoj instruataj de tiu sistemo estas ankaŭ nia Esperanto.

La sama librejo vendas (en la serio "Little Blue Books": Malgrandaj Blujaj Libroj; n-ro 465) bonan lernolibron "Esperanto for Beginners." verkita de d-ro D. O. S. Lowell, iama L. K.; prezo 6p. Ĉar d-ro Lowell estas instruita homo, la libreto tute taŭgas al Anglaj kaj Aŭstraliaj lernantoj, estante tute libera de Usonismoj.

La "Hall of the Muses" (Salono de la Muzoj) estas bone konata kunveno de artaj kaj lingvaj societoj en Brisbano. Nia societo decidis tie organizi Esperantan feston ĉiutrimonate; kaj per tio ni prenos nian rajtan lokon en la kultura vivo de nia urbo.

AUCKLAND, Nova Zelando. — Por festi la datrevenon de D-ro Zamenhof, la loka societo organizis piknikon, kio okazis ĉe la marbordo, Buckland, je la 10 decembro, kaj kio estis bonega sukceso. Kvankam la vetero estis ne ideala, ĉirkaŭ 30 geamikaj partoprenis. Post lunĉo piknikano prelegis al la ĉeestantaro pri "Vojaĝo tra Eŭropo," la preleganto bone montranta la praktikan valoron de Esperanto al la vojaĝanto. La piknikanoj estis sukcese fotografiataj, la fotoj poste aperantaj en du gazetoj. Krom pasante tre agrablan tempon, la anoj efike propagandis la lingvon inter personoj en la ĉirkaŭaĵo.

S-ino B. King nun gvidas Esperanto-kolonon en la gazeto, "Auckland Pictorial News." La laŭdinda gvidantino celas, ne instrui komenculojn sed provizi legaĵon konsistantan el en bonstilo skribita Esperanto.

Praktikante la konsilon, "Semu, semu konstante," la societo ĉi-tiea kreskas. Post apero de pri-Esperanta artikolo en gazeto ĉe New Plymouth, tri novaj membroj aliĝis al la societo.

La nove-starigita klaso ĉe St. Heliers kontentige progresas sub la gvidado de s-ino Watkin. Kalkulite en la anaro, kio konsistas el dekkvin, estas knabo sesjara kaj indiĝeno (Maori), kiu, laŭ scio, estas la unua indiĝeno en Aucklando studi Esperanton. Ambaŭ faras bonegan sukceson.

Krom estanta bonega studanto, la knabo estas bonega propagandanto, ĉar li brodkastas pri Esperanto inter sia gekunularo ĉe publika lernejo.

WELLINGTON, N.Z. — Je speciala klubkunveno je 15 decembro, la datreveno de nia mortinta Majstro estis festita. Tre kontentiga ĉeesto de membroj kuragigis tiujn, kiuj provizis la programerojn. Forlasante studon por la vespero la ĉeestantaro dediĉis sin al amuzo kaj ĝuegis la jenajn erojn:—Fortepianaj ludoj (F-ino McQuarrie kaj S-ro Ballantyne-Russell); Kantoj (S-ro Daniels kaj kvaroj); akordiono (S-ro McGuigan); bango (S-ro Potts); deklamo (S-ro Edmanson); kaj parolado, "Esperanto kaj Ĝia Rolo en Radio" (S-ro W. King). Post la konkludo de la koncerto klubanoj bone regalis sin en manĝejo, "La Ritz." Taggazetoj en la ĉefurbo presis plenraportojn pri la memorinda okazo.

La skribanto deziras danki tiujn multajn geamikojn en Aŭstralio kaj N.Z., kiuj sendis al li ŝatatan esprimon de bonvolo kaj salutoj por la Krisnasko kaj Nova Jaro. Kvankam, la plimulto estos ricevinta letere recipron kontraŭ ol la apero de tiuj-ĉi linioj, restas kelkaj, kiuj devas atendi. Al ĉiuj mi dankas kaj plej-kore reciprokas volante al ili por la 1928 jaro pli feliĉan kaj sukcesan ol en la pasintaj.

SYDNEY, N.S.W. — La plej grava okazaĵo de la pasinta monato estis la duonjara kunveno, kiu okazis je la vespero de 12 januaro. Je tiu kunveno oni akceptis la novan konstitucion kiu estis ordigita de speciala komitato.

Nin vizitis s-ro McGuire, kiu biciklas ĉirkaŭ Aŭstralio. Pli detala priskribo pri lia vizito estas presita en alia loko en tiu ĉi ĵurnalo.

Alia gravaĵo estis la ĉiumonata dancado.

Ĵurnaloj publikantaj priesperantaj artikoloj estis:—"Sunday Sun," 25/12/27; "The Sun," 30/12/27 and 7/1/28; "Sydney Morning Herald," 31/12/27 and 9/1/28; "Daily Guardian," 31/12/27; kaj "Labor Daily," 7/1/28.

CHANGE OF ADDRESS.

The Esperanto Society in Sydney desires it to be known that it has removed from Rawson Place to more commodious premises nearby. The new address is: Second Floor, "Manning Building," 449 Pitt Street, opposite "Hotel Sydney," near Central Railway Station.

ERNEST MAGUIRE.

Aŭstralio Mondvojaĝanto.

Vojaĝinte bicikle 3000 mejlojn (4850 km.) trans tuta Aŭstralio, de Perth, ĉefurbo proksime al la marbordo de Hinda Oceano, entuziasma propagandisto, sinjoro Ernest Maguire, atingis Sydney, sur alia flanko de la kontinento, je antaŭlasta tago de 1927.

Alkutimigante sian vestaĵon al tia malfacila tasko, Maguire vestas sin nur per maldika, senbraka ĉemizoj, mallongaj pantalonoj kaj sandaloj. Nek ĉapelo, nek jakoj, nek ŝtrumpoj li portas, simple malpeza palto, okaze de pluvo, kaj ĉirkaŭpendanta leda valizeto enhavante siajn posedaĵojn!

Raportante pri lia alveno en Sydney, la "Daily Guardian," inter aliaj ĵurnaloj, diris: "Maguire's manner, not his dress, is impressive and that probably explains the success of his tour." (La maniero de Maguire, ne lia vestaĵo, estas impresiva, kiu verŝajne klarigas lian sukcesan vojaĝon.)

Kun ridanta vizaĝo, krispa haro, kaj bonegan atletan figuron kupre sunbrunigita, li kelkaj tagoj post alveno eniris la kunvenejon de la Sydney Esperanto-Societo.

Malnovaj membroj rekonis lin kiel antaŭa studema ano kaj varme manpremis kun li, dum aliaj ĉeestantoj larĝokule rigardis lin kaj aŭskultis liajn aventurojn.

Kvankam aŭstraliano de irlanda deveno, Maguire neniam parolas la gepatran lingvon inter esperantista rondo, nur uzante ĝin kiam necesas dumvojaĝe, tiamaniere praktikante kion li predikas. Ke aliaj "propagandistoj" lin sekvu!

Post bonvenigo de la prezidanto, Maguire alparoladis la ĉeestantaron de la estrado en bona, flua lingvo kun trafaj gestoj kaj ŝercoj, kaj impresis pro sincera kaj bonhumora traktado de la temo.

Eksigante kiel sekretario de la "Perth Esperanto Society" li forlasis tiun urbon la 4 aŭgusto lastjare, akompanata de alia pli sperta mondvojaĝanto, sinjoro Edmund Zscheile. Kune ili transiris la orminejan distrikton de Okcidenta Aŭstralio, trovante esperantistojn en neatenditaj lokoj kaj ĉie bone gastataj. En Kellerberrin, ekzemple, ili trovis antaŭan prezidanton de la Sydney-a Societo, s-ron T. E. O'Donoghue, kiu restis fidela al nia afero, kvankam ne

nun apartenante al iu grupo.

En Kalgoorlie la paro vizitis la estron de la "Goldfields' High School" (Orkampara Alt-Lernejo) kaj tiel interesis lin, ke li permesis paroladon pri Esperanto antaŭ ĉiuj lernantoj, kiu eventuale instigis lin konsenti al laŭvola lernado de la lingvo.

Daŭrigante laŭlonge de la Trans-Aŭstralia Fervojo, tra senarabaj, varmegaj, sablaj dezertoj, kie akvo estas plejparte neakirebla (eĉ vagonaroj havas specialan vagonon por reŝargi la lokomotivon kun akvo), ili travivis multajn aventurojn. Disrompiĝo de biciklo, provizora riparo, renkontoj kun sciivolemaj indiĝenoj, kaj diversaj aliaj strangaj okazintaĵoj. Unu pli sovaĝa aro ol la aliaj, la parolanto diris, ĉirkaŭis ilin kaj nur feliĉa penso savis ilin de malbona situacio. Pakajo de botpoluro estis prezentita al la bandestro kun rimarko, ke estis la plej bona vizagkremo kaj montrante, kiamaniere oni uzas ĝin, ne nur plezurigis la koron de la fera indiĝeno, sed reciproke ricevis valoran birdfloron.

Tra Cook, Tarcoola, Port Augusta la biciklistoj pedalis ĝis Port Pirie (Sud-Aŭstralio) estis atingita. Tie ili restis unu semajnon kaj kun helpo de redaktoro de loka ĵurnalo, kiu skribis kelkaj tre trafajn artikolojn, kurso estis komencata kun granda sukceso. El kurso fariĝis klubo kaj nun la lingvo gajnas multajn novulojn. Tie ankaŭ la du aventuristoj disiĝis, decidante ke sur du apartaj vojoj oni povas eĉ pli bone propagandi.

Multaj izolaj esperantistoj estis renkontitaj en Sud-Aŭstralio, precipe inter la instruistaro, kaj en Adelaide li elserĉis konatajn samideanojn. Ĉe Millicent, la parolanto konatiĝis kun finna esperantisto kiu ne scipovis la anglan lingvon, kvankam dumlonge loganta en tiu vasta unu-lingva lando.

En Melbourne, la parolanto trovis la movadon sur tre firma bazo—du kluboj kaj diversaj apudaj grupetoj, vigle batalante por la lingvo. Post restado de kelkaj semajnoj, Maguire

denove saltis sur sia biciklo, travojaĝis Viktorion, eniris Nova Sud-Kimrujon kaj vizitis la novan ĉefurbon, Canberran, kie li intervjuis la registar-ĉefojn. Fine, Sydney aperis sur la orizonto kaj pro sia allogeco li "resaniĝas" dum du-tri semajnoj.

Kiel aŭtentikaĵo, la migrulo kunportas albumon en kiu nun troviĝas kelk-mil ubskriboj, oficialaj sigeloj, kaj poŝtstampoj—vera Historio en si mem. Post la parolado ĉeestantaj anoj avide enskribis siajn nomojn.

Forlasante Sydney, Maguire iros al Newcastle, Glen Innes, Wallangarra, Toowoomba kaj Brisbane (Kvinslando), eventuale daŭrigante ĝis Cairns, je la norda parto de Aŭstralio, 2000 mejlojn (3200 km.) plu. Li eĉ pripensas mondvojaĝon, ĉar la ĝis nun farita tiel bone sukcesis. De ni akompanu lin niaj plej bonaj deziroj!

AL NIAJ SUBTENANTOJ.

Por ŝpari la poŝtelspezoj ni kvitanças la ricevon de donacoj kaj abonoj jene:—(La daton post la nomon kaj sumo, montras al kiu dato la abono estas pagata) S-ino McNab, 5/-, dec. '28; s-ro Johns, 5/-, dec. '28; F. T. Bury, donaco £1, 4/6, dec. '30; N. Grant, 4/6, dec. '28; Melburna Esperanta Societo, donaco £4/11/6, anonco, 5/6, aŭg. '28; J. A. McDonald, 4/6, jan. '28; F. T. Hepworth, 4/6, aŭg. '28; H. Pudney, anonco kaj abono 30/-, aŭg. '28; C. J. Adcock, 5/-, marto '29; D-ro W. Lamb, 4/6, aŭg. '28; B. J. Dooley, 4/6, dec. '28; M. Yelavich, 4/6, sept. '28; H. Torr, 4/6, jan. '29; s-ro Hart, 4/6, jan. '29; s-ro Downing, 4/6, jan. '29. Danke ni kvitanças la donaĉon de la Melburna Esperanto Societo. La anoj kiam ili sciigis, ke la Suda Krucio estis ŝuldon, laŭ propono de s-ro H. Byatt unuanime voĉdonis la sumon por saldi la ŝuldon.

Tiu estas imitinda ekzemplo, kaj ni esperas ke aliaj grupoj filiigitaj al la A.E.A. ankaŭ helpos, ĉar ni ja bezonas tian helpon.

—La Administranto.

HAROLD PUDNEY

Specialisto pri Fontanplumoj

Se vi havas kriplan fontanplumon, kiu malhelpas vian skribadon portu ĝin al li. kaj li malkare rebonigos ĝin. Aŭ ĉu vi deziras fontanplumon POR VI MEM AŬ POR VIA AMIKO? Li havas multajn el ĉiu speco, je prezo facila por via monujo. Li speciale prizorgas mendojn per poŝto. Memorita adreso

7 EQUITABLE PLACE, MELBOURNE.

NOV-ZELANDA RADIA ESPERANTO-KURSO.

Konstantaj legantoj de nia gazeto scias ke Esperanto-kurso estis gvidata de radio-stacio 2YA, Wellington, Nov-Zelando, ĉar de tempo al tempo ni raportis progreson en niaj kolonoj.

La kurso komencis je 4 aŭgusto, 1927a j. kaj finiĝis 22 decembro samjare. Kune kun la brodkastitaj lecionoj estis kurso en du radiaj ĵurnaloj, kies redaktoroj kunlaboris kun s-ro W. H. King, la kursgvidanto. La rezulto, pro tio, estis double trafaj. Aldone al la detaloj antaŭe publikitaj ni presas pluan informon pri la enterpreno.

La plena priskribo de la enhavo de ĉiu leciono laŭvice de publikado kaj brodkastado estas jene:—Alfabeto kaj elparolo; la artikolo kaj substantivo; adjektivo, gradoj de komparo, numeraloj; pronomo; verbo (Parto 1—tempoj kaj modoj); verbo (Parto 2—aktivaj participoj); verbo (Parto 3—pasivaj participoj); verbo (Parto 4—revizo); adverbo; konjunkcio, interjekto kaj ekkrio-rimarko; horloĝtempo; prepozicio; akuzativa kazo (kompleta uzo de); korelativaj vortoj; kunmetitaj vortoj, arango de vortoj, demandaj kaj neaj frazoj; fremdaj vortoj, elizio; demandoj kaj respondoj, interpunkto; afiksoj (aĉ—ec); afiksoj (edz—ig); afiksoj (iĝ—um); konkludo: lego, deklamo, parolo kaj originalaĵo por traduko.

Laŭ la supre-cititaj eroj estas videble ke la studo de la lingvo, ĉu radie aŭ gazete, estis tre ampleksa eĉ detala. Speciala avantaĝo de la kurso al studantoj estis la provizo de kvazaŭ persona helpo rilate al la elparolo de Esperanto, la gvidanto perrade atinganta je fruvespera horo lernantojn en ties propra hejmo.

Kvankam estas neeble eltrovi ĉiom da rezultoj havigitaj per la kurso, tiuj estas takeblaj iomete per la leteroj ricevitaj el la aŭdantaro el diversaj partoj de Nova Zelando, kune kun personaj esprimoj faritaj al la gvidanto. Post kursfino tri specaj rezultoj evidentiĝas. Unua: multaj personoj difinitive komencis lerni kaj ellernis la lingvon, kaj ke libroj estis aĉetitaj; dua; ke aliaj personoj, kredible pro fakto ke tiuj ne povis regule aŭdi ĉiun brodkastatan lecionon, lernis iom da la lingvo kaj nun havas ĝeneralan ideon pri ĝia konstruo; tria; ke la celoj de Esperanto estas pli bone komprenataj; kaj pro tio multaj personoj edukigis

al neceseco subtenadi la ideon de intenacia lingvo kaj ĝia praktika utileco. Certe estas ke la brodkastita kurso gajnis multajn amikojn al Esperantismo, samtempe disvastiginte la lingvon pogrande en la hejmojn de la popoloj en tiu-ĉi kaj proksimaj landoj, kiuj alie estas neat-ingablaj.

ESPERANTO OR FOREIGN LANGUAGES?

A Question of Quality.

A six weeks tour last summer through northern Europe has taught me something new about language as it affects international relations. I was impressed by the fact that in great towns such as Stockholm and Warsaw it is impossible, with any ease, to have dealings with the townspeople by means of foreign languages. Neither French nor German met the case in restaurants, department-stores, museums, post and telegraph offices and so on. The only persons you were sure could understand you—with the exception, of course, of those at the various foreign consulates—were the doorkeepers of the great hotels and the ever-reliable Delegate of the Universal Esperanto Association.

That wide "knowledge of foreign languages" one hears so much about is a deluding legend. People may study them, but certain it is that the result of their study is not pleasant to the ear. From henceforth let no one tell me that "by means of the three languages—English, French and German—one can travel anywhere at all." Yes, no doubt, one can travel anywhere at all, and without them for that matter, but what is the good of travelling if one's converse is strictly limited to a solitary doorkeeper here and there in every town? Doubtless scenery is beautiful, but people are more interesting. Happily there exists another language—Esperanto.

Using Esperanto I spoke for hours with laborers in Poland, Sweden and Finland. The majority of them knew no other foreign language, nevertheless they conversed freely and with wonderful fluency, as if they were using their mother tongue. In Stockholm and Helsingfors I was called on to talk with journalists, heads of firms, and state officials. Our "international language" was sometimes

English, sometimes German. And—why hide the fact?—most of those discussions were positively wretched as far as speech went, and of course there was corresponding misapprehension. Men using tongues not their own hesitate, fumble for words, pronounce with difficulty, and fail to catch each other's meaning. In short, such an attempt is only the shadow of conversation, not an easy, direct, and hearty discussion as one can have in Esperanto.

Is it not a pity that two educated persons, both of whom have spent several hours a week for years in learning foreign languages, attain at long last only a very small ability to make themselves understood, in spite of much struggle for expression? Compare the quality of such discussions in foreign languages with those held in Esperanto, even as it is used by laborers without linguistic culture. In these last the speech is ten times more effective and more closely approximates to the freedom of converse in the mother tongue.

If only the world at large could know that! Cannot those American pedagogues, so experienced in making "tests" and "mental measurements," find some fitting means of checking the above observations and of compiling accurate statistics regarding them?

In order to make the acquaintance of a foreign culture by way of its literature, the learning of a foreign language is an excellent thing, but for international oral communication it is incomparably less satisfactory than the learning of Esperanto, whether one views it from the standpoint of time spent or of the degree of proficiency eventually reached.

In my opinion quality in the medium of inter-communication is all-important if one desires better relations among men of different countries.

—Trans. from the Esperanto of Dr. E. Privat.

"Within the past couple of decades Port Said has become a very modern town. There one hears a babel of languages, and you can do business in anything from Greek down to Esperanto."—Archbishop Duhig of Brisbane, speaking from the Government radio station 4QG, on 1st January, as reported in the daily papers.

BABEL OF TONGUES.

Esperanto To-day.

Brisbane President's Claim.

"For the better preservation of our glorious and subtle English mother tongue, and of its literature—which has surely not reached its zenith—we advocate the use of Esperanto in foreign relations; we do not want our language mutilated and mauled until it ceases to be English," said Mr. Maurice Hyde, speaking recently at the annual gathering of Esperantists in Brisbane.

The English language, he said, as used by the English and the nations which England has founded, had reached its present cultural eminence; but on the tongues of Hindoos and Mexicans, Czecho-Slovaks and Egyptians, it would cease to be English and would become—what? Pidgin or Babu, or Beche-de-mere, or something equally grotesque. The same might be said of other great languages.

Speaking of the claims advanced by each nation for universality of its own language, Mr. Hyde drew attention to the irritating effect such claims had on people who were not speakers of the language which was being advocated. The Russian pointed out that his language spread over two continents from Warsaw to Vladivostock; the Spaniard pointed to a sonorous and euphonious tongue spoken between the Canaries and the Philippines, over half of the continent of South America and over a large part of North America, an emphasised the fact that Spanish was the language of the majority of the delegates to the League of Nations assembly. The claims of French and German were better known, but the effect of these claims was not less irritating to those nations whose tongue was a different one.

Mr. Hyde went on: There are many more official languages to-day than there were before the war, and the difficulties of international intercourse are correspondingly greater. Moreover, many hundreds of thousands, in fact millions, of persons have been hampered by the language barrier who had hardly dreamed that such a thing existed. A third of a million of our own citizens, for example, are conveyed overseas into foreign coun-

tries and the language difficulties they experience lead them to realise one of the blessings that Australia enjoys; it is in the unique position of being an entire continent with only one language. In Europe and Asia matters are far different, and the loss of time, goodwill and energy that arises from the innumerable language barriers is beyond calculation. By the use of a simple neutral language this loss can be enormously reduced, and this result is even now being achieved by the use of Esperanto.

Esperanto to-day is an important social fact. Its use is daily increasing. Its literary output is greater than that of some of the smaller European languages; and people are learning Esperanto now from sheer necessity, where in former years they learned it only from a sense of idealism or as a passing fad. The need of a better understanding of the nations by each other is obvious, and on the linguistic plane Esperanto is supplying that need.

—“Sunday Mail.”

GAZETOJ RICEVITAJ.

Argentina Esperantisto, 17; Amerika Esperantisto, 1; British Esperantist, 273; Brazilia Esperantisto, 5-8; Belga Esperantisto, 11, 12; Bulteno Antverpena E. Komitato, 12; Bulteno de E. Preso-Agentejo, 7, 8; Der Arbeiter-Esperantist, 12; Esperanto, 328; Germana Esperantisto, 12; Heroldo de Esperanto, 47 ĝis 51; Itala Esperanta Revuo, 7-8 ĝis 12; Inform-servo de la Internacia Labora Oficejo; Internacia Esperanto-Servo, 23-24; International Language, Dec.; La Unuigita Tuthomaro, dec.; La Suno Hispana, 126; La Lernanto, 54; Libera Laboristo, 10; La Revuo Orienta, 13; La Progreso, 7, 8, 9; Libero, 24; Munaskultura, 8; Sennaciulo, 164; Verda Mondo, 12, 1.

RECENZO.

KATALOGO DE MOSSE.

Tiu 30-paĝa presajo bonordigite enhavas ne nur la titolojn de la eldonaĵoj de la nomita firmo, sed ankaŭ tiujn de Ellersiek kaj Borel, kaj F. Hirt. Interese estas, rimarki pri havebleco de neofte anoncataj legaĵoj, kiaj traduko laŭ Luther de Skta. Marko, ridverkoj de Moliere, teatraĵoj de Čehov, kaj Sienkievicz.

Interesuloj turnu sin al Jerusalemer str., Berlino.

Brisbana Esperanto-Societo kunvenas la 2-an kaj 4-an mardojn de ĉiu monato en salono de State Service Union, 3-a etaĝo, King House, Queen-str.. Prezidanto: Maŭrice Hyde, F.B.E.A. Vicprezidantoj: Fraŭlino R. MacPherson, Klement Kidd. Sekretariino: Fraŭlino E. B. Carrick, Office of Supt. of Telegraphs, G.P.O., Brisbane (Kvinslando-Queensland).

Melburna Esperanto-Societo, Prezidanto, s-ro N. Grant; sekretariino f-ino V. Cox. Poŝta adreso, Box 731F, Elizabeth-str. P.O., Melbourne. Kunvenejo: Public Benefit Bootery Building, 5th Floor, 323-325 Bourke St., Melbourne. Vendrede vespere, je la oka horo.

Sydney Esperanto Society. Kunvenas ĉiun ĵaŭdon de 8-10 p.m. Ĉe dua etaĝo, “Manning Building,” 449 Pitt Street, Sydney. Kontraŭ “Hotel Sydney” kaj apud la ĉefstacidomo. Prezidanto: s-ro F. T. Simon; Sekretario: s-ro Leslie E. Pfahl, 174 Burwood Road, Burwood.

Hobarta Esperanta Grupo. Kunvenejo: Eaton-Bray-lernejo, Davey-str.; ĉiun duan mardon, 7.30 vespere. Prezidantino F-ino C. M. Hannaford. Sekretario kaj poŝta adreso F-ino A. Beckett, 177 Davey-str.; Hobart.

Cole's Book Arcade, Melbourne.

TWO MILLION BOOKS AND PIECES OF MUSIC.

— Send for —

“THE RAINBOW.” Cole's Monthly About Books. FREE TO YOU.

Printed for the Proprietors, The Australasian Esperanto Association, 323-325 Bourke Street, Melbourne, by McLean Publishing Co., Oakleigh.